

[Transcript] Genstart / Håbløshed i Hollywood

Vi er vigtigvis vigtig med en vigtig entité.

Hun svinger knyttenevrerne, hendes øjne står i torre, men hun taler om, at Hollywood-bosserne er grådige, at de skører, at det de gør er ulikkert.

Og hun er i et chok, at hun forlanger respekt fra studierne en meget emotional tale, der virkelig kalder sig klassekammer.

De lever af, at skabe fortrøne universer og skrive uforglæmelige replikker.

De laver vidt underlige film og spiller ikoniske roller, som er gået over i historien.

Men nu har amerikanske skuespiller og menoskrepforfatter i tusindvis nedlagt arbejdet og er gået på gaden i protest.

For selvom de familionerne til at rolle ind hos streaming-tjenesterne og filmstudierne, så ser langt de fleste kun en brøgdæl af pengene.

Og nu frygter Hollywoods vigtigste arbejder, at en ny kreativ underklasse er på vej.

Gennest der handler i dag om branchen, der lever af at fortælle eventyr, men som er blevet et meget ret for dem, som lever den.

Mit navn er Anna Ingrid.

Er det normalt, at menoskrepforfatter, skuespiller og andre i Hollywood smider hvad de har i hænderne og protesterer over deres arbejdsforhold?

Det er meget sjældent, altså sidste gang skuespillernes strikkes var i 1940, hvor de var utilspredse med alt det, der skete efter, ved højsbåndet kom.

Og sidste gang skuespillerne om menoskrepforfatterne strikkes sammen var i 1960, så det er sådan noget ganske særligt i Hollywood.

Hvad bliver konsekvensen egentlig, hvis man ikke finder en løsning?

Konsekvensen vil være, at vi som forbroer ved mangle nogle af de store gode film, vi gerne vil vente at se i biograferne nogle af de stærke serier, vi vil se på streaming-tjenesterne her.

Altså lige nu er det seriøst som Stranger Things, den store Star Wars af Anders, som ligger i fuldstændig bero.

Det er film som Mission Impossible, den kommende gladiator-film, som er sat i stop, som i hverste fald risikerer ikke at kunne blive fulde end, hvis man ikke finder en løsning.

Og for Hollywoods synsvængel, ja, men så vil der være en dyb økonomisk krise, både hos studierne, som ikke vil have noget at tilbyde deres forbroere,

og for skuespiller, men du skrev forfatter, alle arbejder omkring i filmmiljøet, som jo ikke har nogen indkomst, og det er fortalt.

Okay, konsekvenserne her for Hollywood og filmindustrien, men jo også for dig og mig, er det, de skal handle om i dag, men vil du ikke inden vi er rigtig gode i gang lige præsentere dig selv?

Jo, jeg hedder Jakob Lydelsen, jeg er filmredaktør på Soundvendio, og har været det i snart 10 år, og så er jeg selvfølgelig en ægte film og serie nødt.

Og det er på teenage-værelset i 90'erne, at hans interesse for filmen for alvor bliver vagt.

Jamen, jeg er nok en lidt atyvisk filmer for min generation, fordi de fleste de måske flaskede op på Star Wars og Indiana Jones og dansk slags Hollywood escapisme, hvor det i høj grad var sådan de nye, mere ro og anarchiske danske film, der virkelig tilsalte mig med nattevagten.

Og så kom festen og helt dårme bølgen bagefter.

Der var bare noget ungdomlige vildskab over det samtidig med, at det var underholdende, samtidig med at kunne læse den i sådan en dansk sammenhæng som jeg kunne genkendende.

Selvom det er de danske film, der fylder i rejolen hos Jakob, så får han også øjnene op for de store

[Transcript] Genstart / Håbløshed i Hollywood

amerikanske blockbuster.

Det er Tarantino kom eller David Fincher med Seven og Paul Thomas Anderson med Magnolia. Film som var originale, men også bare underholdende og havde noget på hjerte.

Hvad er det så de, det er Hollywood-film kan, dem som tiltaler dig, altså Tarantino og så videre? De kan underholdme og de kan rive tæppet væk under mig.

Altså de kan tage mig sted af hende, som jeg ikke anede, jeg havde brug for at komme.

Hollywood er jo det sted i verden, man lægger flest penge efter film, hvor man har de folk, som er allermost kompetente på deres håndværk.

Altså lige nu kører der en film i biografen, der hedder Barbie, som jeg også taler om her i programmet, og som jo virkelig er blevet en kæmpe succes.

En super kommerciell kapitalistisk film, som samtidig er vanvittigt, original, velskrevet, velproduceret.

En sådan film ville ikke kunne komme ud nogle andre steder end Hollywood.

Hvor stor en rolle spiller Hollywood?

Hollywood ikke bare er i forhold til amerikansk kultur, men i forhold til hvad kan man sige?

Jeg er helt vest, men jo faktisk på globale planer, altså hvor stor indflydelse har Hollywood haft.

Man kan ikke undervåde at Hollywoods markt og indflydelse.

Det er jo det tætteste vi kommer på, sådan et globalt samlingspunkt med nogle referanser, noget kultur, som vi alle sammen har en eller anden form for forhold til.

Og som har været med til at skabe os på godt og und.

Altså det er jo klart, at der også er ideologier af nogle, fordi Hollywood har været med til at udbrede, så man kan stille spørgsmålstejn ved.

Men det har jo også skidt os en masse gelæde eskapisme.

En ny forståelse af vores verden, når det har været allerede bedst.

Op gennem 80'erne og 90'erne ridder Hollywood på en bølge af succes.

Der bliver sålt biograf, billetter, VHS og DVD'er.

Og da streaming-tjenesterne Netflix og HBO i Nullerne begynder at blive rigtig populære, er man i branchen overbevist om, at man er på vej ind i en ny digital guldæller.

Lige pludselig bliver der mange flere muligheder for alle, der er involveret i det her lave film og serie.

Altså tidligere har Hollywood og TV-branchen været drevet af nogle meget få aktør, de store studier, de store TV-kanaler.

Og lige pludselig vil alle lave film og serie. Der kommer Netflix, som laver 100-vise serie hvert år. De laver en ny film til hver uge på deres tjeneste.

Lige pludselig ved Disney og Warner, som har HBO.

Men lige pludselig vil alle gøre det samme, og det fører jo til det vildeste bog.

Der bliver produceret på et tidspunkt 400-500 nye serie hvert år, bare i USA.

Okay, så det man skal forestille, så det er, at de her streaming-tjenester begynder at komme på markedet, så alle i Hollywood,

både skuespillere, manuskriptforfatter og folk, der arbejder med film på alle mulige måder, de forestiller.

Nu kommer der altså smørre på brødet hver dag, der er endeløst med arbejde.

Ja, lige præcis, og alle glædes over den høj kvalitet, der er, ikke?

Og som ser jeg også, altså, vi er jo helt oppe og køre over, og lige pludselig kommer der House of

[Transcript] Genstart / Håbløshed i Hollywood

Cards,

Game of Thrones og Sopranos og ting, som bare er vildt godt.

Så det er både et boom i kvantitet, men det er den grad også et boom i kvalitet, og oplever vi der i starten af styen-tjenesterne.

Og for filmødskeberne siden, altså, jeg gik og jukket på tidspunkt,

at hvor det tidligere var sådan, for en manuskriptforfatter,

var jo sådan et usikkerhverv, kunne man nogensinde for arbejde, ikke?

Så var der lige sådan overrejke, hvor det at blive manuskriptforfatter,

virkelig som en lige så sikker job som at være læge eller skole er, ikke?

Så det var jo svært at foramle ned en periode, men den tid er altså forbindende.

Så det var jo svært at foramle ned en periode, men den tid er altså forbindende.

Filmfesten viser sig langsomt at være en fuser,

og flere kreativer i branchen begynder at tale højt om deres dårlige arbejdsforhold.

En af den er en prisvindende manuskriptforfatter.

Det er en fyrterhed af Alex O'Keefe, som har været en fast del af holdet på den serie, der hedder The Bear.

Hvad er det til at spille? Vi har stadig højt den mikne.

Vi får 1250 på denne vej.

Bård.

Det er en fyrterhed af Alex O'Keefe, som har været en fast del af holdet på den serie, der hedder The Bear.

Den er lige aktuelt med Sæson 2 i Danmark også her, og er en af tidens absolut mest hypeede serie.

Han skal til en prisfest, hvor The Bear ender med at vinde en af de store priser, men han er ikke råd til at købe en smoking.

Han må ud og leje sig til den smoking, han skal på, fordi økonomien ser sig sløj ud,

og det er blandt andet fordi The Bear er en kort serie på seks afsnit,

der måske har givet ham smør på brød og lidt på måneder, men derefter har han ikke haft mere at lave.

Tidligere arbejder man på en serie, som var 24 afsnit og blev sendt på en af de store kanaler EBC, for eksempel som svar til TV2 herhjemme,

og du lavede 24 afsnit, og sørg mig om der ikke næste år skulle laves 24 afsnit mere.

Det giver en rigtig god, næsten fast hyre at arbejde på sådan en serie.

Det kunne være desperate housewives eller hvad der blev lavet på det tidspunkt.

I dag bliver serierne kortere og kortere, og til med så har styvenstjenesterne indrette det sådan, at langt største dæne forfatterne er kun med, lige når de sidder og skriver.

Så man bliver hyrede til at skrive The Bear i seks afsnit, og så siger de hej hej, og nu går vi i optagelse.

Tidligere var man jo skriftforfatterne med i hele processen.

De kunne stå på optagelserne og være med til at sige, allers lige ændre lidt på det her og det her, og de kunne få en masse erfaringer omkring det her.

Sådan så de også senere ville kunne være dem, der selv stod i spidsen for at lave de her serie.

I dag vinker man forvælde til dem lige så snart de har sat det sidste punkt om.

I starten af maj kulminerer utifræsset en blandt manuskriptforfatter,

og fagforeningens 11.000 medlemmer nedlægger arbejdet.

[Transcript] Genstart / Håbløshed i Hollywood

Mange tropper op for, at en streaming-chance, derens hovedketter i protest, strækker hurtigt rundt på branchen.

Helt konkret er der de historie, at Late Night Talkshows i USA, som de med Kimmel laver, de med Fatteren, de med KB osv.

De stopper fra den ene dag til den anden, fordi de kommer kun til verden, fordi der sidder et hold af forfatter og skriver jokes til de her verder hver eneste dag. Så de kan ikke sætte den, og det har de jo så ikke gjort siden.

I løbet af sommeren vokser støtten til manuskriptforfatterne, og den 4. julige år tilslutter det amerikanske skuespillervorbund så strækken. Der bliver æg i lagt fingre imellem der skuespillernes foremand for Andrzejka, fortæller, hvorfor hendes 160.000 medlemmer nu oskør oprør.

Hun starter med at fortælle sådan rimelig, soveret og lavmeldt om, hvorfor man har valgt at gå i strække.

Men så skruer hun i den grad fra volumen og holder en tale, som den er mere som taget ud af en film, end den er taget ud af, hvordan den virkelig normalt ser ud, når vi ser sådan en fagforeningsstrække i Hollywood.

Hun taler om, at streamingtagesternet og det store studie er de grået i.

Det er virkelig en normalt sag ud, når vi ser sådan en fagforeningsstrække i Hollywood.

Hun taler om at streaming-tænerne og de store studier, de er grådige.

At de skører, at det de gør er ulekkert.

Hun siger, hun er i chok over, hvor langt de er fra hinanden i forhandlingerne.

Og hun forlanger respekt.

Hun haver på tidspunkt en knyttede næve i ren, så den foragt, og hun faktisk står torne også ud og øjner på en på tidspunkt.

En meget voldsom ting.

Fran Drescher, som holder denne her brandtale, er formand for skuespillerne.

Hvem er det nu lige hun er, hvis man har glemt det?

Hun er særlig kendt for en rolle, nemlig som hoved- og tillorollende.

I 90'erne herhjemme gik sin sejrskang under navnet Alle tiders barnepi på TV3.

Hun spillede barnepien her, sådan en rigtig rabkeftede, lidt frej-rabben skrelle af en barnepi, der stadig havde et hjerte af guld i en rivfamilie.

Både totalt for meget og totalt udemåståeligt.

Hendes vrede af de her forringede vildkår, som hun har sett lære mod.

Hvad har det af konsekvenser for skuespillerne?

Altså hvorfor er det her noget, som vækker så stærke følelser, at hun siger, at det ulikker, der nærmest er på grødentren?

Jamen det er kontrasten mellem, at på den ene side ser man Disney's øverste chef, Bob Iker, hive 211 millioner kroner ned i forret hvert år.

Den øverste direktør fra Warner Discovery tjente sidste år 265 millioner kroner.

Og på den anden side kan hun kigge på medlemmerne i hendes forebund, hvor at over 45% af dem tjener simpelthen ikke nok på et år,

til at kunne kvalificere sig til fagforebundets egen syge forsikring.

Og der skal man tjene 187.000 kroner på et år for at gøre det, så lidt hurtig hovedrening vil sige, at

[Transcript] Genstart / Håbløshed i Hollywood

det er ikke svimtende lønninger, de hiver ind.

Og den kontrast mellem den øberste overklasse i USA, og ja, den underklasse som hendes skuespiller i Højgræd er blevet til, den er hun dyr for over.

Tidligere var det sådan, at hvis du nu havde været med i tre afsted af skadestuen, som blev et kæmpe hit,

skadestuen ville så blive solgt til Danmark, dem blev jo vist hver dag på Timtræ.

Dem blev jo sendt i Kroatien og New Zealand og alle mulige andre steder, og hver gang det blev sendt i sted, så ville du faktisk få nogle penge.

Og de penge, dem ville du faktisk kunne leve af alle de måneder, hvor du ikke havde noget arbejde.

Og alle skuespillere, som ikke er kæmpe stjerner, de har en del af deres år, hvor de ikke har noget at lave.

Det er ligesom at være fisker, altså du arbejder tre måneder om året, og så er der 9 måneder, hvor du leder efter et arbejde.

Og den måde, de kunne få smør på brød, at vejeh så ved, at de havde været med i den ene succes.

De havde været med i en halv sæson af Lauren Order, som havde to en høj seretalt i 20 år, og som de blev ved med at få penge for, og det gør de ikke længere.

Også blandt skuespillerne begynder der er duk historie op om, hvordan streamingchæsternes forretningsmodell har gjort det svære for dem, der spiller rollerne at leve af sit fag.

En af dem, der blander sig i debatten, er en skuespiller fra Netflix-hittet Orange Is The New Black.

Det er en skuespiller, der hedder Kim Okie Green, som spillede en byrøl, som Brooke i den satte, Orange Is The New Black.

Hun var med i 44 afsnit, og fik selvfølgelig givetvis en hæderlig løn, da en gang serien blev optaget.

Men de efterfølgende år, hvor hun har skulle se, hvor meget kan hun tjene på Orange Is The New Black, løbner ligesom man kunne i gamle dage, så ser hun at hun får en chek hvert år på 180 kroner.

Jeg holder op mod, at hvis det var en serie på godt gammeldags flow-TV, der var blevet gennuisendt igen og igen, så havde hun tjent månedslønninger på det.

I dag fik hun et chek på 150 kroner.

Så selv om millioner og millioner bliver ved med at se den her serie, og den er tilgængelig overalt, så får hun nærmest hvad der svarer sig ikke en kron.

Det er jo det, at skuespilleren er så forafd over at ting, der bliver en kæmpe succes for tjenerne, det drøber overhovedet ikke ned på de kreative.

Et andet spørgsmål, som bekymrer de stregende skuespillere, er kunstig intelligens.

Et afsnit af Science Fiction serien Black Mirror er blevet hede ind i konflikten, som et dyst og dumme dag scenarie for skuespillerne.

Det er et afsnit, der hedder Jones Overfall fra den helt nye sæson af Black Mirror, som handler om en helt almindelig kvinde, der lige pludselig finder ud af, at hendes liv bliver til en nærmest sådan en realtid serie på en streamtjeneste,

Til forvekslingen mindre om Netflix, den hedder StreamBerry i serien her.

Den her serie er lavet af en kvandekomputer, som bruger kunstig intelligens AI, til simpelthen at lave en serie over hendes liv.

Som få timers forsænkelse viser situationen, hun lige har været i.

Så den er ligesom blevet brugt som det her eksempel på, hvordan Hollywood vil kunne begynde at bruge kunstig intelligens til at lave en hold på en måde, man jo ikke kan se komme for få år siden.

Hvad er det for en frygt som Black Mirror udstiller her?

[Transcript] Genstart / Håbløshed i Hollywood

Frygten er for skuespillerne, at man kan tage deres digitale kopier, som bliver lavet i ritmål i Hollywood i dag, og så bruge dem i film- og sagerproduktioner i stedet for at have den ægte vare. Lad os sige, at Sysbebebe Knusen har været med i borgen, så er frygten, at det er så, vil du kunne sige, nu skal vi lave fire spænderovs af borgen, hvor at Brigitte Nyborg skal lige være med i nogle scener her og nogle scener der.

Og der tager vi bare den digitale kopi af Sysbebebe Knusen, fordi så spørger vi jo ikke at få en ind selv og betale hende for det.

Og det er en jungle lov i dag. Der er ikke nogen klare retningslinje for, hvad du må med de her digitale kopier.

Skuespillerne kan spille scener, men det er ikke dem, altså det er digital, det er et fatemorganer.

Lige for sidst, og for skuespillerne lidt længere nede i fødekæden, så betyder det jo, at folk der dukker op som statister med måske én replik, der normalt vil være med i måske 10 optaget dage, fordi de spiller tågkontrolløren, der hver dag siger,

og går morgen til hovedpersonen, der har på siges en daglig rutine kommet ind i tåget, han kan også møde op første dag, og så kan de bare genskabe resten i computeren, og derved får han jo mindre betaling.

Er det her en realistisk frygt, altså skalskuespillerne frygter deres ansigt, for eksempel men jo også replikker og ageren bruges igen, og igen som eller i kraft af kunst og intelligens er produktionshilskaberne?

Absolut, altså vi er måske ikke helt der, hvor Black Mirror er endnu, men vi er på vej derovre, altså vi ser allerede hvordan, at sådan folkemængder for eksempel på et fodboldstadion os videre bliver lavet rent digitalt,

og så ser vi jo hvordan teknologien muligt gør skuespillere yngre, for eksempel nu se den aktuelle Indiana Jones film, der er både Harrison Ford,

og vores sejn, som ikke sådan i øret, blevet foryndet, så vi kan se dem, hvordan de ser ud i et flashback der foregår for 50 år siden, og det er en helt naturlig del af Hollywood lige nu.

I Star Wars regi har vi set en skuespiller, Peter Cushing, som simpelthen har været med i en film efter sin død.

Og alt det her er jo i høj grad med skuespillernes samtykke, som det er nu. Der er bare ikke nogen ordentlige kontrakter og retningsligner for, hvad må studierne egentlig,

når de først er i besiddelse af, hvad skal man sige, digitale genskabel, så er de her skuespilleren.

Så lige nu foregår det sådan med samtykke, en god samtale, men der er ikke nogen rammer og lovgivninger og regler, så potentielt kan det løbesk.

Ja, og det er jo lige præcis, at skuespillere forbundet ikke vil have det gør. De er ikke imod, at man bruger AE-filmen, som sådan,

det handler bare om, at der bliver lavet nogle regler for det.

Okay, så vi har skuespillere, manuskrepforfatter, alle de andre kreative i branchen, som vil have mere løn, de vil ege rettighederne til deres arbejde,

så vil de også være sikre på, at de ikke bliver brugt mod deres vilje af kunstig intelligent.

Hvad siger produktionsselskaberne til de her krav?

Produktionsselskaberne har ikke sagt vanvittig meget offentligt nu, fordi de her forhandlinger skal jo foregå bag lukket dører,

så de holder sig til sådan nogle lidt tomme fra sig om, at de selvfølgelig håber, at de kan finde en mændelig løsning osv.

[Transcript] Genstart / Håbløshed i Hollywood

Men det, som de sådan mellem linjerne kommer til at udtrykke nogle gange, som der har været historie frem og om, er, at de jo selv befinder sig i lidt af en krise.

De har svært ved at forvandle røgetal til sortet på bundlinjen, og derfor har de simpelthen ikke råd til, at skabe bedre vilkår for de kreative, som det er lige nu.

Og det synes de kreative, selvfølgelig er noget, det rene vores.

Ligesom manuskribforfatterne stregge, så mærke skuespillernes fraværer også hurtigt.

Under premieren til Christopher Nolan's længe ventet film Oppenheimer, udvandrede skuespillerne fra den røde løber før filmen gik i gang.

Premieren i London på Oppenheimer her bliver holdt selv sammen i dag, som rykterne går om, at der nu skal indvarses stregge blandt skuespillerne.

Og der sker faktisk det, at man rykker visning af filmen i en time frem, sådan som man håber, at skuespillerne kan nå at gå på den røde løber, fordi det er sådan, at der bliver kaldt til stregge.

Så handler det ikke kun om, at skuespillerne ikke må indspille film, de må heller ikke deltage i promovning af film over hovedet.

Og man når lige akkurat at få Matt Damon og Emily Blunt og Kelly & Murphy og de store stjerner ned af den røde løber, og så lyder meldingen fra Hollywood nu, der stregge.

Og så er de nødt til at rejse sig inden fra salen før filmen går i gang, og udvandrere og siger, nu kan vi ikke være med længere at Christopher Nolan går op på scenen og siger, i stedet for at stå her på den røde løber, så skal de ud og male deres skilde til bajkaderne i stedet.

Mange af de allerstørste stjerner har åben støttet strækken, og flere har doneret millioner af dollars til deres kolleger, som lige nu ikke kan arbejde.

Meryl Streepen, George Clooney, har prøvet igen, at de er virkelig kildere, med at donere at least 1 million dollar hver år til SAC AFTERA FOUNDATION.

De har været så fokuseret på at producere mere og mere og mere, altså Netflix, der går ud med 100 vis af nye serie hvert år.

De producerer en ny film hver uge, det koster rigtig mange penge, og det har faktisk kostet flere penge end det, de egentlig har hedt ind på deres ellers vimlende antal over 200 millioner abonnenter.

Og det er blevet accepteret af Wall Street, fordi man siger, det der skal tilføje lige som at stå som konge er helt denne her streaming virkelighed.

Nu er der bare trykket på stopklammen, hvor man siger, ja men måske kommer vi aldrig til at tjene penge på det.

Måske er det en fejl at blive ved med at pumpe nyt indhold ud til milliarder af dollars, før vi har fundet ud af, om vi kan få nok abonnenter til at retfærdiggøre det.

Hvorfor kan de ikke tjene penge på det? Altså handler det bare så simpelthen om, at de bruger flere penge end der er folk, der skriver abonnementer?

Ja, det gør det faktisk. Og det man prøver at finde ud af nu, er om man kan lave fære serie og fære film og stede fastholdet abonnenterne.

Netflix startede med at ændre helt det her landskab. Siden der kom ved HBO Max, Apple TV Plus, Amazon Prime.

Der er en kæmpe konkurrence om sejrernes tid om deres abonnementspeng.

Og alle har været sikre på at hjemme en måde, at vi fasthold af vores sejr er bare blevet med pumpe nyt indhold ud.

Og det er det, man kigger på lige nu og siger, måske skal vi have lidt mindre indhold og så håbe på,

[Transcript] Genstart / Håbløshed i Hollywood

at det er godt nok til, at sejerner lige valg hænger på.

Du kælder det for en klassekamp. Hvordan ser du, at det her er en klassekamp?

Det er det, fordi, at afstanden fra topperbund i Hollywood er større end nogen siden.

De bedste skuespillere, mest feteret man skriftforfatterinstruktører, tjener mere end de nogen siden har gjort, samtidig med, at bunden af skuespillere været man skriftforfatterne, de tjener meget, meget lidt.

Og på den måde reflekterer det jo også sådan lidt en bredere samfundsvirkelighed, hvor især tekvirksomhederne har ændret arbejdsmarkedet til, at nu handler det om det gigekonomi, som har været så omtale. Man får kun lige penge, fordi i tre måneder, du arbejder, så kan du ellers glemme alt om sundhedsforsikring og ferie osv.

Og det er jo lidt det samme, vi ser her i Hollywood.

Og det er derfor, de sådan fra skuespillernes side har slået så meget på, at det her handler om klasse.

Det er de ultiarige, der sidder på deres jakts mod os, der er noget til at arbejde på en café selvom vi er en af skuespillere.

Hvad er det, du frygter og tror, konsekvensen bliver for Hollywood, men jo også for dig og mig og ellers andre, hvis der ikke bliver fundet en løsning?

Ja, men det er, at vi kommer til at miste noget af den originalitet, som jeg jo synes kendetegner Hollywood, når de er allerede bedste.

Faren er helt klart, at studierne vil spille endnu mere sikkert, fordi man ikke har råd eller føler, at man kan tage de store chancer.

Så meget mindre åbenhejmer og meget mere Marvel?

Ja, det vil være min værste meget rigtt.

Jacob, du skal til Venedig Filmfestival her om tre ures tid.

Hvorfor venter du med dig?

Venedig Filmfestival er en af os absolut største filmbegivenhed, hvor mange af de allerstørste, mest ventede amerikanske film for verdens premiere.

Og i år er der et vildst jernesbækket program, hvor vi vil se Bradley Cooper, Michael Fassbender, Penelope Cruz, Emma Stone, Adam Driver, indtage den røde løber og promovere deres sprit nye film. Bård til frej, de kommer ikke til at være der i år.

Den røde løber vil simpelthen være top for amerikanske stjerner, fordi de må ikke gå på en røde løber når de strækker.

Hvad gør det for sådan en arrangement, at Emma Stone ikke er på en røde løber?

Ja, men det gør det jo lidt mere kedeligt, kan man sige, for sådan nogle som også, som også synes det er lidt spændende med stjernesstød over sådan en festival.

Men det betyder jo også, hvis man skal være lidt mere seriøs, at filmene har lidt dårligere chance for at blive promoveret.

Så der kan være nogle fantastiske film, som man gerne vil have ude i verden, som simpelthen ikke bliver fået samme udbredelse, fordi de her stjerner ikke kan gå ud og fortælle os om det.

Jeg er gode. Tusind tak for på side dag.

Selv tak.

Her slutter dagens genstart, som er at sætte sammen af Thomas Tjægerrandsen lige i Fabrisius og Søren Elbæk. Jeg hedder Anna Ingris.